

THIÊN CHÚA KHÔNG COI THƯỜNG LỜI KHẨN NGUYỆN CỦA KẺ MỒ CÔI!

... **Con tên là Edwin Paucar Huamán.** Con chào đời ngày 20-5-1990 tại **Cuzco** ở miền Nam nước **Perù**. Con rất thích môn thể thao nhưng thích nhất là nghề nấu bếp. Con là một người trẻ thuộc giai cấp xã hội vô cùng khiêm hạ nhưng với thiện chí lớn lao là ước muốn luôn luôn cải tiến để sống tốt lành hơn.

Ba Má con thuộc vùng thượng Condigliero của Cuzco nơi mà quanh năm suốt tháng phải chịu cái lạnh cắt da xé thịt. Con trải qua thời thơ ấu trong cái lạnh thể xác này, nhưng nhất là cái lạnh trong trái tim. Bởi lẽ cả Ba lẫn Má con đều chết trong một tai nạn lưu thông. Từ đó con sống kiếp mồ côi của một đứa trẻ nghèo thật nghèo. Con gởi gắm tình yêu vào cảnh cô đơn và không bao giờ được hồng phúc nếm hưởng thể nào là tình yêu của một người cha dành cho đứa con trai.

Tên thứ hai của con **Paucar** là tên của một loài chim nhỏ có bộ lông vàng óng ánh. Ngày còn nhỏ con thường nghe kể rằng khi nào chim Paucar cất tiếng hót thì đó là lời chúc mừng vì nó loan báo tin vui:

- *Tin có thư và tin có khách đến thăm!*

Chính vì lý do này mà chim Paucar luôn luôn làm tổ trên những cành cây cao nhất. Nhưng con, con lại là một con chim nhỏ không có tổ!

Người nhận nuôi con là một phụ nữ vừa nghiện rượu vừa nghèo. Bà không có tiền cho con ăn đủ no và cống hiến cho con một gia đình tan nát trong đó con trải qua thời thơ ấu buồn thảm. Gia đình nghèo này chỉ có vài con bò cái và giao cho con nhiệm vụ chăn bò. Năm con lên 7 tuổi họ gởi con đi học nơi trường làng. Con học được hai năm thì năm lên 9 tuổi con bị một con bò cái húc làm gãy chân phải. Thế là con bị mất một năm học. Năm sau con tiếp tục học cho đến 13 tuổi thì con kết thúc chương trình tiểu học.

Năm 2004 con bắt đầu chương trình trung học. Sau ba năm vì các xung khắc trong gia đình, con phải bỏ trường công và ghi danh vào trường tư. Để có tiền trả học phí, con vừa đi học vừa đi làm. Có những ngày con đến trường với cái bụng đói meo vì không có gì để ăn sáng.

Con còn nhớ như in vào cái thời khốn khổ này, con thường bị phạt quỳ trong nhà vệ sinh của trường vì đến lớp trễ. Vào một trong những lần bị phạt quỳ như thế, con vừa khóc vừa cầu xin với Chúa:

- *Con muốn trở thành người nấu bếp để nấu cho người nghèo ăn!*

Năm 2008 con kết thúc chương trình trung học. Bấy giờ con tự nhủ:

- Mình phải học nghề nấu bếp, nhưng mình lại không có tiền, làm thế nào đây? Thôi thì mình phải kiếm việc làm trước rồi để dành tiền và sau đó thì học nghề làm bếp.

Một hôm, qua đài phát thanh con nghe người ta tìm kiếm thợ làm việc cho một mỏ vàng nằm trong rừng già của nước Peru. Con liền đến và xin việc làm. Đó là năm 2009. Nhưng việc làm quá khổ mà đồng lương thì chết đói do nạn bóc lột của đám chủ vô nhân. Sau khi để dành được một ít tiền con liền trở về Cuzco. Với số tiền dành dụm con mua được một con bò tơ. Con thầm nghĩ con sẽ nuôi bò rồi bán lấy tiền để có thể học nghề làm bếp.

Cho đến một ngày, một người bạn cho con biết là Phong Trào Các Thừa Sai Tôi Tớ Người Nghèo tìm người làm các công việc đồng áng. Ngay ngày hôm sau con thức dậy thật sớm để đến xin việc làm với một âu lo nặng trĩu trong trái tim:

- Không biết người ta có nhận mình hay không?

Trái với lo sợ của con, con được tiếp đón nồng hậu và được nhận ngay vào công việc. Nơi đồng ruộng vào lúc giữa trưa, con học biết đọc Kinh Truyền Tin. Mỗi tuần một lần con được đi học giáo lý. Rồi vì biết rằng con chưa được rửa tội, người ta lại chuẩn bị cho con được lãnh bí tích Rửa Tội.

Ngày 20-5-2010, ngày sinh nhật thứ 20 của con, con sung sướng mừng sinh nhật trong Phong Trào

Các Thừa Sai Tôi Tớ Người Nghèo. Đầu tháng 11 cùng năm con được hồng phúc lãnh ba tích Rửa Tội, Thêm Sức và Thánh Thể.

Trước đó, vào tháng 7 con đã thực hiện được giấc mơ thầm kín nhất là được chấp nhận chuyển từ công việc đồng áng sang việc làm nơi nhà bếp. Thật là ân huệ nhưng không đến từ THIÊN CHÚA Từ Nhân!

Giờ đây con cảm thấy lòng mình tràn ngập tâm tình tri ân vì được ở trong Nhà của Các Thừa Sai Tôi Tớ Người Nghèo Thế Giới Thứ Ba. Từ một đứa trẻ mồ côi nghèo nàn khổ nhọc, con được hồng phúc gặp gỡ THIÊN CHÚA trong Các Linh Mục và Tu Sĩ. Các vị yêu thương con như một đứa con.

... "THIÊN CHÚA không vị nể mà làm hại kẻ nghèo hèn, nhưng nghe lời kêu xin của người bị áp bức. THIÊN CHÚA không coi thường lời khẩn nguyện của kẻ mồ côi, hay tiếng than van của người góa bụa. Nước mắt góa phụ lại không giàn giụa trên gò má, và tiếng bà kêu lại chẳng cáo tội kẻ làm bà phải khóc sao? Lời nguyện của người nghèo vượt ngàn mây thẳm. Lời nguyện chưa tới đích, họ chưa an lòng. Họ sẽ không rời đi bao lâu Đấng Tối Cao chưa đoái nhìn, chưa xét xử cho người chính trực và thi hành công lý" (Huấn Ca 35,13-18).

("Missionari Servi dei Poveri (MSP) del Terzo Mondo", Opus Christi Salvatoris Mundi, Anno 25, 2o Quadrimestre 2012, trang 12-15)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt